

80 Pièce
INDO-CHINOIS

2156

Hanoi le 13/2/32

軍 鼓 喝

HÁT TRÔNG QUÂN

In lần thứ nhất

18385

Tirage 5000 exemplaires
Auteur Nguyễn Trọng Bình
Editeur [illegible]

Bán tại Hiệu QUẢNG-THỊNH

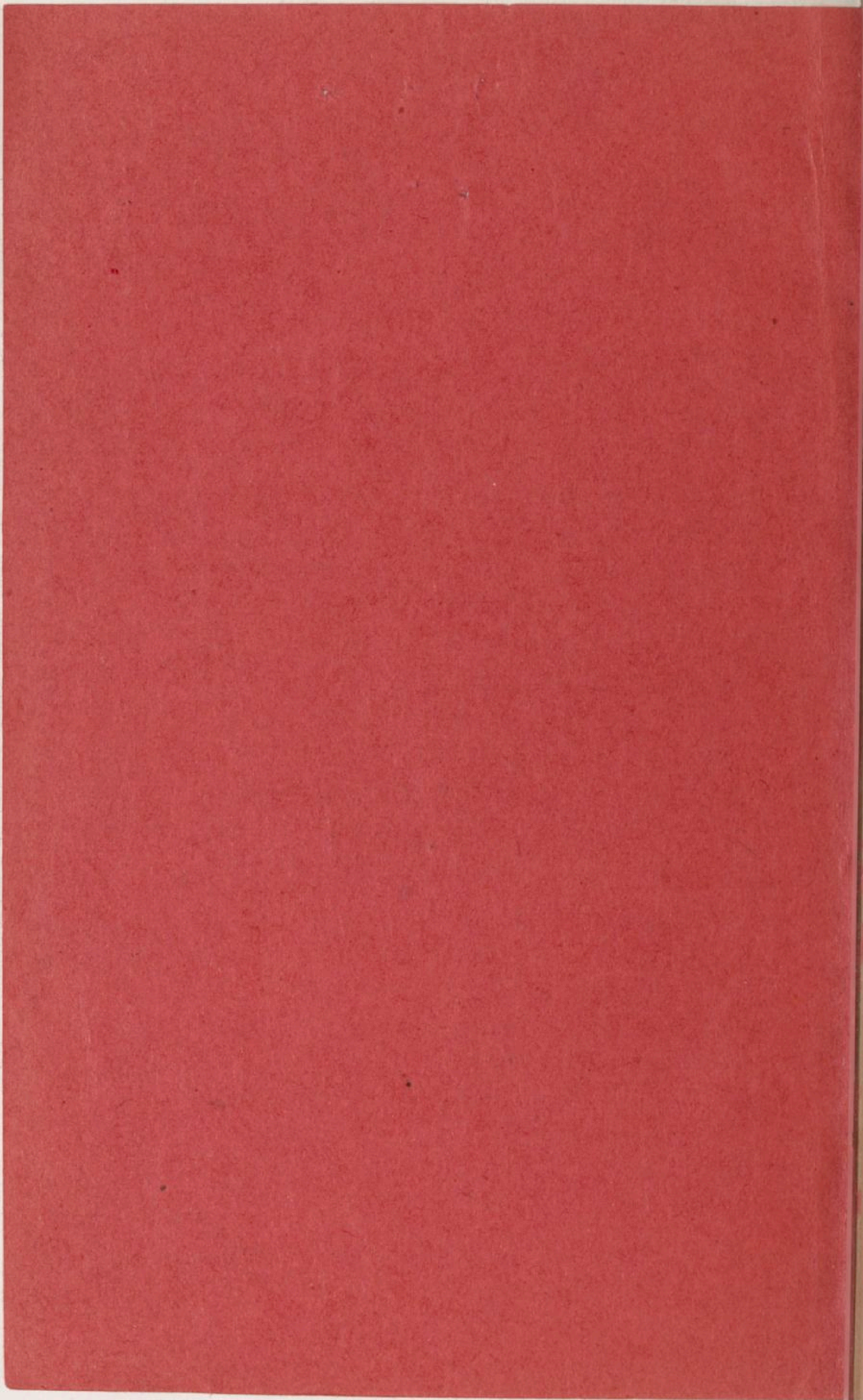
115, Phố Hàng Gai, 115

HANOI

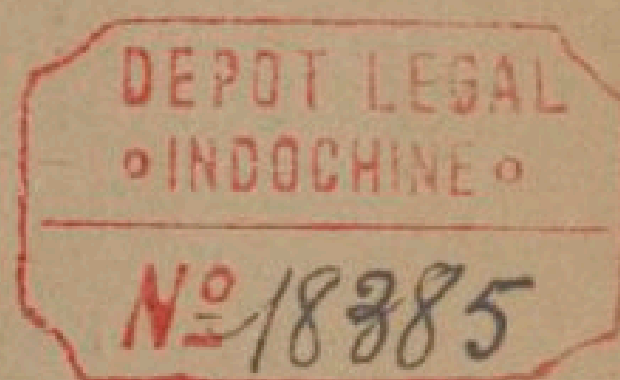
1933

HÁT TRÔNG QUÂN

Cảnh Hà - Thành

Bắc-kỳ đẹp nhất Hà-Thành,
Phở phường sấm uật, văn minh rợp giới.
Chiều thanh vè lịch đủ mùi,
Cao - lâu, rạp hát chơi bởi vui thay,
Tiếng đồn đồ hội là đây,
Thăng-Long thăng địa xưa nay tiếng đồn.
Xưa, ba mươi sáu phở phường,
Ngày nay mở rộng tới hàng vài trăm.
Người đi xe chạy ầm ầm,
Cạnh tranh thương mại có phần hơn xưa.
Nhật vui là cảnh bờ hồ,
Hàng Đào, hàng Bạc, hàng Bồ, hàng Ngang.
Mê Mây, phở Mới, hàng Bướm,
Đồng-Xuân, Hàng Giấy, hàng Đường vui thay.
Bán buôn tập rập đêm ngày,
Ô-tô qua lại như bay ngoài đường.
Cạnh tranh trên chốn thị-trường,
Hiệu buôn khách-trú, cửa hàng người Nam.
Bày ra đủ khắp thức hàng,
Hàng Tây, hàng Nhật, với hàng Trung-hoa.
Nhưng đồ mới-hóa của ta,
Bây giờ xuất-sản cũng đã hơn xưa.

80 Indoch. Piec
2156

Ây là kẻ mây phở lo,
Còn như hàng Quạt, hàng Lờ, hàng Da.
Cửa Nam, hàng Long, ngoài Ga.
Hàng Trung, ngõ Trăm, hàng Gà, Cửa-đông.
Hàng Cầu, hàng Cột, hàng Đông,
Hàng Phên, hàng Bát, hàng Bông, hàng Hải.
Hàng Cau, hàng Bột, hàng Khoai,
Hàng Nâu, hàng Trứng, hàng Gai hàng Hành.
Hàng Tre, hàng Sũ, hàng Mành.
Phúc-châu, Cầu-gỗ, Bắc-ninh, hàng Hòm.
Ây là kẻ những phố thường,
Của người bán-sứ bán buôn hàng ngày.
Lại còn những phố người tây,
Tràng-tiên, Đông-khánh, hàng Khay, nhà Thờ.
Nhất vui là hiệu Gô-da,
Tiếng đồn lừng lẫy, ai mà chẳng hay.
Tràng-tiên có rạp hát Tây,
Bên kia Đồn-thủy, bên này Nhà-đoan.
Vườn hoa con cóc trông sang,
Là dinh Thông-sứ, phủ-đường nguy nga.
Trượng Bôn-Be dữa vườn hoa,
Bên tòa Độc-lý, trông ra Bờ-hồ.
Giáo xem phong cảnh bấy giờ.
Phồn-hoa đệ-nhất, kinh-đô Bắc-kỳ.
Văn-minh mừng đã gặp thi,
Cùng thương kỹ-nghệ trăm nghề thịnh hưng.

Nhờ ơn Đại-Pháp ra công,
 Mở mang khai hóa hết lòng vì dân.
 Sửa sang đường xá xa gần,
 Giao thông tiện lợi muôn phần hơn xưa.
 Mở mang sự học bây giờ,
 Trường công cũng lắm, trường tư cũng nhiều.
 Ngày nay kẻ biết bao nhiêu,
 Thành-chung, Cao-đẳng cũng nhiều học sinh.
 Nên rằng bách nghệ đều tinh,
 Bởi vì dân-trí tới trình độ cao.
 Ngày ngày thấy trẻ đi rao,
 Nhật-trình, tạp-chí biết bao nhiêu tờ.
 Lợi còn nhiều hạng buôn to,
 Của người Nam-việt bây giờ cạnh tranh.
 Văn-chương lý-nghệ tiên hành,
 Văn-chương, mỹ-thuật đua ganh thí-trường.
 Cảnh Thăng-Long, tá vài hàng,
 Những điều mắt thấy rõ ràng không sai.
 Nôm na xin tá một bài,
 Gợi là giải trí một vài khắc vui.

Giai hát mừng, — Gái kể
sự tích Phan-Trần

NAM. — Trung-thu tháng Tám giăng tròn,
 Trông-quào, cuộc hát lệ thường hàng năm.

Bốn phương nô nước láng bằng,
 Giai tài gái sắc sa gấn đua nhau.
 Tôi xin hát chúc giáo đầu,
 Sĩ nông công cổ đương đầu xánh vai.
 Nước nhà mừng buổi bán khai,
 Văn-minh tiên-bộ kịp người Âu-tây.
 Sau mừng chúng bạn ngồi đây,
 Cuộc vui canh hát hôm nay tưng bừng.
 Giáo đầu hát chúc vừa song,
 Tiện dùi, sẵn trống thông dong hỏi nàng.
 Thấy nàng tài sắc song toàn,
 Chuyện xưa cổ tích khen nàng cũng thông.
 Vậy xin hỏi khách má hồng,
 Vài câu thiết yếu chuyện trong Phan - Trần.
 Hai nhà gửi quạt trao trâm,
 Duyên xưa lính trước châu - trấn làm sao.
 Hai nhà quê ở nơi nao?
 Hợp tan tan hợp chuyện sao hỏi nàng?
 NỮ —. Chuyện xưa Hoa-Quán họ Phan,
 Lâm quan Tri-phủ, vẻ vang muôn phần.
 Bạn cùng quan phủ họ Trần,
 Đám-châu quê ở, văn thân giới nhà.
 Phan Trần hai họ lân la,
 Trao trâm gửi quạt hai nhà với nhau.
 Vì con đích chữ Trần Châu,
 Kiều-hên, Tắt-chính duyên sau vợ chồng.

Trải qua mười mấy năm giòng,
Không may quan Phú-Trần-công châu giời.
Đàm-Châu loạn lạc một thời,
Mẹ con lánh nạn tìm nơi nương nhờ,
Gặp cơn binh hỏa không ngờ,
Kiêu-Liên lạc mẹ bơ vơ một mình.
Gặp nàng Trương-thị thương tình,
Đưa về am-tự nương mình cửa không.
Khi nên giời cũng chiêu lòng,
Tình xưa gặp gỡ cũng trong tuần hoàn.
Vi chàng Tắt-chính họ Phan,
Vâng lời cha mẹ khoa-trăng đua tranh.
Không may lỡ hội khoa danh,
Phản thân chàng cũng nương mình Am-Vân.
Tình cờ hội ngộ Phan-Trần,
Cũng vì một chút nợ nần tơ vương.
Mỗi manh nhờ có vãi Hương,
Của tin trâm quạt đôi đường gặp nhau.
Ba năm ti âm thoát không lâu,
Chàng Phan ứng thí đỗ đầu khôi-khoa.
Vinh quy đón vợ về nhà,
Kiêu-Liên lại gặp mẹ già ở đây.
Đoàn-viên tiệc ấy vui thay,
Rõ ràng trâm quạt, vui vầy Trần, Phan.
Chuyện xưa em kể rõ ràng,

Từng thiên, từng đoạn cho chàng ngồi nghe.
Nôm na bạn chớ cười chê,
Em xin tạm kiêu ra về kéo khuya.

**Nam, Nữ xướng họa
về chuyện Nhị-Độ-Mai**

NAM (Xướng).— May thay giải câu tương phùng,
Đôi đường gặp gỡ thỏa lòng ước ao.

Tiền đây hỏi khách má đào,
Duyên Đắc đã bén nơi nào hay chưa?

NỮ (đáp).— Tạ lòng hỏi đến xin thưa,
Em vì phận bạc se tơ chưa thành.

Cũng mong đẹp chữ duyên lành,
Bỏ công trang điểm mây xanh má hồng.

NAM (họa).— Đây không, đây cũng còn không,
Rõ ràng thực-nữ, anh-hùng đẹp đôi,

Tiền đây hỏi một đôi nhời,
Nên chăng nằng tỏ khúc nhôi cho tường.

NỮ (đáp).— Oa lòng quân-tử đoái thương,
Hiềm em chưa rõ thau vàng nường nào.

Xá chi, nhờ lượng anh-hào,
Ngó cho em biết trí cao anh tài.

NAM (họa).— Anh đây đáng bậc tài giai,
Sử-sanh cũng thuộc, văn bài cũng thông.

Vả nằng cũng bậc má hồng,
Cũng giòng thê-phiệt, nỏ-phong lép nhá.

Điều chi nàng cứ hỏi qua,
Rồi tôi xin giảng cho ra từng bài.

NỮ (xướng).— Hỏi chàng trong Nhị-độ-Mai,
Những người nào vốn là người đảo điên.

Giận ai làm sớ tâu lên ?

Bắt ai phụng chỉ hòa Phiên công Hồ ?

Cùng ai chót đã hẹn hò,

Trùng-đãi tiễn biệt, để thơ tự tình ?

Nêu chàng giải được phân minh,

Thời em xin kết duyên lành cùng ai.

NAM (giải).— Thưa rằng trong Nhị-độ-mai,
Hoàng-tung, Lư-Kỷ là người đảo điên,

Giận Mai-Công, (làm) sớ tâu lên,

Bắt nàng Trần-thị Hạnh-Nguyên công Hồ.

Cùng Mai-sinh chót hẹn hò,

Trùng-đãi tiễn biệt để thơ tự tình.

Anh đã giải được phân minh,

Thời em phải kết duyên lành với anh.

NỮ (đáp).— Muốn cho đẹp chữ duyên lành,
Xin chàng hãy liệu mỗi manh mọi bề,

Em xin cáo biệt ra về,

Thưa cùng bác mẹ mọi bề phân minh.

Chắc sao trên cũng thuận tình,

Đôi ta sẽ được ba sinh vẹn tuyền.

NAM(đáp).— Khen nàng cũng bậc thuyên-quyên,
Hiệu tình hai nhẽ vẹn tuyền hòa hai.

Anh về lo liệu một mai,
Thưa cùng bác mẹ, liệu bài văn danh.
Cùng nhau một dạ sắt danh,
Giữ lời giao ước đinh ninh một bẽ.
Ngày nay tạm biệt ra về,
Thủy chung sau trước chớ hề đơn sai.

NAM. — Thấy nàng nhan sắc như hoa,
Hình dung yếu điệu mặn mà thế n siab.

Khiên anh đeo nặng khối tình,
Hỏi nàng quê quán tính danh là gì ?
Xuân sanh bao tuổi đang thì,
Quê hương quý quán ở về nơi đâu ?
Cùng ai kết chí reo cầu,
Hay còn kén chọa vàng thau đợi người.
Dám xin giải tỏ đôi nhời,
Cho anh được biết vàng mười hay thau.

NỮ. — Thưa rằng chút phận má đào,
Ngọc lành còn đợi anh hào rập danh.

Tên em là Vũ-bị-Thanh,
Quê ở Phú Thuận-Thành Bắc-Ninh.
Tuổi vừa đôi tám xuân sanh,
Mẹ cha chưa định duyên lành nơi nao.

NAM. — May sao gặp khách má đào,
Thỏa lòng mơ ước khat khao những ngày.

Tình cờ gặp gỡ nhau đây,
Lòng riêng muốn ngỏ lời này nên chẳng.

Muôn nhờ chị Nguyệt đi Giăng,
Xe cho đây đây cái đặng đẹp duyên.
Anh hùng sinh với thuyền quyên,
Phóng nguyên sinh phụng đẹp duyên trời rỗi,
Vả anh cũng bực nho-phong,
Cũng nhà thi lễ cũng giòng khoa hương,
Một mai cá vược Võ-môn,
Vẻ vang mây mặt rõ ràng đai cấn,
Mây lời giải tỏ ân cấn,
Hỏi người thực nữtrag phần nào chẳng ?

NỮ.— Thưa rằng lá thăm tơ hồng,
Nên chẳng thời cũng tại lòng mẹ cha,
Chàng về cậy môi lân la,
Em về thưa lại chắc là cũng song,
Dù ta nên vợ nên chồng,
Khuyên chàng hải cứ ra công học hành,
Một mai công toại danh thành.
Bây giờ sẽ định duyên lành ngại chi.

NAM.— Khen nàng là bạn nữ nhi,
Đều toàn trí lực kém gì tài trai.
Anh về lo liệu hôm mai,
Thưa trình bác mẹ liệu bài môi miệng.
May ra đẹp chữ duyên lành,
Phụ thế hòa hiệp ba sinh vẹn tròn.

Vợ lính tiền chồng

VỢ.— Pơu thê đồng tịch đồng sàng,
Mà nay thiếp phải tiền chàng ra đi.

Em về nuôi đứa hài-nhi,
Khi vắng mình, thiếp biết thì cậy ai.
Nhìn anh giọt lệ quan hoài,
Em đành trở lại trông coi cửa nhà.

CHỒNG.— Tang bồng là trí của ta,
Dù đâu cũng nước non nhà em ơi.

Làm giai sinh đã gặp thời.
Phải nên gánh vác việc đời ngại chi.

Sao cho tỏ mặt nam-nhi,
Ở nhà nợ nước ngại gì đường xa.

VỢ.— Em về nuôi nấng mẹ già,
Giày con lo lắng tề gia mọi bề.

Anh đi cho chóng mà về,
Phải lo phận sự chớ hề ham chơi.

Giữ sao chúng bạn khỏi cười,
Ở nhà nợ nước mới là người quốc-dân.

CHỒNG.— Nghe lời anh nhủ ân cần,
Qua cơn bể cực tới tuần hiền vinh.

Miễn rằng giữ lấy lòng trinh,
Nghìn vàng giá trọng khuyên mình chớ sai.

Thôi đừng thở vắn than dài,
Cho người dạ thắm lòng người tha hương.

VỢ.— Nay chàng đi việc quân-vương,

Em mừng bốn chữ khang cường bình an.

Một mai mãi khóa hồi-bương,

Đên xong nợ nước về vang nếp nhà.

CHỒNG.— Trông với non nước xa xa,
Biết bao giờ lại một nhà vui chung.

Ghia tay cách mặt nghìn trùng,
Kẻ về quê cũ người trong dặm trường.

Chồng kể tội vợ

Nhân nay thư thả thanh nhàn,
Anh ngồi kể hết tội nàng cho nghe.

Mỗi ngày mấy lượt diện xe,
Ăn xong lại sếp tè he đánh bài.

Khen cho trí thức cũng tài,
Tổ tôm, tam cúc quân bài kiêm chi.

Bài cào, bài cầu, ít-xì,
Lá ba, chầu cạ, có khi thê đồ.

Ngủ t ời đến chín mười giờ,
Đên khi thức giậy đi vợ t àng quà.

Súc miệng vừa sáu bát cháo hoa,
Sía răng một lúc đồng ba nem Sài-gon.

Chê rằng nem chẳng được ngon,
Ăn thêm chục chả xem có tròn hay không.

Ăn rồi nói chuyện lông bông,
Chuyện Nam, chuyện Bắc, Tây, Đông thiêu gì.

Lại còn giờ chuyện tương-chí,
Ngồi không một lúc miệng thì muốn nhai.
Thieu gì quả bánh văng lai,
Nằm chơi một lúc mười hai cái bánh giò,
Thề mà cũng chưa được no,
Lại ăn thêm một cái giò bảo ba.
Xuốt ngày đâm bạc lân la,
Chồng con chẳng thiết cửa nhà chẳng trông.
Người ta gánh vác cho chồng,
Bán buôn bắt bóp từng đồng trở lên,
Lại còn lo việc bồn bên,
Gây dựng nghiệp cá ngời trên cho chồng,
Lại thêm con bê con bông,
Tê gia tấn tảo vun giống cho con,
Cảnh người vui thú muôn vàn,
Cảnh tôi chán nản trăm đường trời ơi.

...

Vợ cãi lại

Người ta có phúc có phần,
Tôi chơi chẳng để nợ nần cho anh,
Dù anh ghét bỏ cũng đành,
Tôi chơi đều đặn, đam thanh tôi chơi,
Được thua, thua được của giờ,
Tiền riêng tôi dành anh thời mất chi.
Tôi nay đại nết ngu si,
Thôi thôi anh chớ hỏi gì đến tôi.

CHÔNG MẮNG

Tuy nhiên là của ông giời.
Không làm lố để ai thời đã cho.
Vung đường buôn bán liệu lo,
Chí quera dầu bớt quanh co của nhà.
Trông gương trước mặt nào xa,
Hay gì những kẻ bê tha bạc bài.
Thường khi thấy một sâu giải,
Chối tay giơng phô cho người ta trông.
Ấy vì luật pháp không dung,
Truy tầm cói bạc, chủ-sòng tông giam.
Biết bao nhiêu bức quyền sang,
Cự-thương đại phú tan hoang cửa nhà.
Cũng vì bài bạc mà ra,
Lâm vòng tù tội thực là khổ thân
Làm cho bại lý thương lẩn,
Gia-đình tan nát muôn phần thảm thương.
Khuyên em trông đó làm gương,
Rợn mình sửa lỗi liệu đường tu-thân.

VỢ XIN LỖI

Nghe chàng khuyên nhủ ân cần,
Ăn năn quyết sửa lỗi lầm từ xưa.

Ngày nay cờ bạc xin chừa,
Tổ gia nội trợ sớm chừa tảo tần.

Anh ơi, em chót lỗi lầm,
Xin anh tha tội muôn phần tội ơn.

CHỒNG.— Em đã biết tội van lơn,
Anh đây nào có chấp hờn lắm chi.

Từ nay phu xướng phụ tùy,
Chồng buôn vợ bán liệu bề lo toan.

May ra bì thái tuấn hoàn,
Có công hàn gấm, giàu sang có ngày.

CHỒNG (lại hỏi).— Vì em chót giai chơi bởi,
A dũa chúng bạn bạc bài bề tha.

Nay về thú tội cùng ta.
Xin chừa các tội, ở nhà trông coi.

Vậy còn công nợ những ai,
Nói ra anh sẽ liệu bài giá cho,
Hoa tai, sà-tích mới mua,
Khuy vàng, áo cặp, bây giờ gửi đâu ?

...

Vợ thú tội

Thưa rằng nợ chẳng là bao,
Hai mươi đồng bạc, tiền cháo hôm qua.

Em cầm chực bạc đôi hoa,
Lại đem cô vé lầy ba đồng ngoài.
Quanh năm đi lễ cầu tài,
Sao mười canh đánh đú mười canh thua.
Khuy vàng sả-lích mới mua,
Đêm qua canh bắt chót thua cũng cầm.
Bây lâu đi vụng về thắm,
Vì em nợ ngấm nợ ngấm lăm thay.
Chuộc chành trang trái tiền vay,
Tính ra nợ tháng nợ ngày vừa trăm.
Chót thua em phải ngấm tằm,
Từ nay các tật ăn năn xin chữa.
Lạy anh gánh mặt lăm ngờ,
Em xin thú tội muốn nhờ tình-quân.
Biết thân hư đại muốn phần,
Dẫu sao cũng chỉ một vài lần mã thôi.

Đồng tiền

Trò đời dờ dờ giang giang,
Thư nhân xin kể rõ ràng khúc nhôi.
Đồng tiền là phần con người,
Làm cho nhân thế lăm người đảo điên.
Thế gian chuộng nhất đồng tiền,

Đã thân với ruột lại liên với da.
 Bao người bạc ác tính ma,
Lọt lừa điếm đảo chẳng qua vì tiền.
 Biết bao kẻ giỏi người hiền,
Lâm vào lúc túng, thân tiền cũng liêu.
 Vợ chồng hòa thuận kính yêu,
Vị tiền chia rẽ cũng nhiều xra nay.
 Anh em thù tức chắt tay,
Tranh dành hương hỏa có ngày xa nhau.
 Cha con nghĩa nặng tình sâu,
Vị tiền quẩn bách xa nhau cũng thường.
 Thieu gì những bực quyền sang,
Dồi trên hại dưới bởi tham đồng tiền.
 Thị trường thương mại đua chen,
Bôn ba tranh cạnh cũng vì tiền mà thôi.
 Quán chi góc bể chân trời,
Người đi buôn bán ngược xuôi dãi dầy.
 Kẻ thời vào trước ra sau,
Kẻ thời ép mặt cúi đầu làm tôi.
 Kẻ ra khắp hết hạng người,
Ai ai cũng phải làm tôi đồng tiền.
 Những khi lâm cực tấn phiền,
Sét ra duy có đồng tiền là to.
 Biết bao quyền thế tự do,
Nên rằng vua chúa quan to cũng cầu.

Người ta sự dỹ đảo đầu,
Chẳng qua khôn trước dại sau vì tiền.
Lại còn những bức thần thiêng,
Ma khôn quý ác vì tiền thiếu chi...
Đồng tiền trông nhỏ tí ty,
Soay người nhân thế đen sý lòng son.
Riêng người quân-tử khác thường,
Vì lòng nghĩa hiệp không ham tiền tài.
Nôm na xin có mấy lời,
Gọi là khuyên nhủ ai ai ở đời.
Đồng tiền ai chẳng làm lời,
Nhưng tiền phi nghĩa khuyên người chớ tham.

...
NAM.-- Tình cờ gặp gỡ nhau đây,
Dừng chân anh hỏi nhời này em ơi.
Thầy nàng nhan sắc còn tươi,
Má đào đương thắm miệng cười thêm
[xuân.]

Nói năng sắc sảo muôn phần,
Giỏi bề nội trợ chuyên cần lo toan.

Sót nằng duyên phận dở giang,
Đầu sanh góa bụa anh càng thêm thương.

Đôi ta cùng bạn cùng phường,
Cầu-Ô ta bắc duyên vàng ta trao.

Nên chẳng hỏi khách má đào,
Nỗi niềm xin tỏ thập cao cho tường.

NỮ.— Cảm ơn quân-tử lòng thương,
Hiềm em số phận dở giang trăm phần.

Và chàng đang độ thanh xuân,
Thieu chi thực-nữ giai-nhân bạn cùng.

Em vì phận gái long đong,
Đành cam thủ tiết thờ chồng nuôi con.

Chữ trinh mong được vuông tròn,
Đa mang chi nữa thêm càng sâu xa.

Trăm năm trong cõi người ta,
Tu là cõi phúc tình là giây oan.

NAM.— Khen nằng sắc sảo khôn ngoan,
Đủ đường tiết hạnh hoàn toàn hiếu trinh.

Mây nhờ nằng nói phân minh,
Càng yêu vì nết vì tình lắm thay.

Nằng ơi nghĩ lại kéo chầy,
Làm chi uống phí những ngày tài hoa.

Xưa nay trong đạo đàn bà,
Chữ trinh kia cũng có ba bảy đường.

Đàn bà Nhật lây làm gương,
Mà câu cái giá lẽ thường xưa nay.

Đôi ta duyên phận sánh bầy,
Con nàng anh sẽ thắm ngày giẫy nuôi.

Một mai nó được nên người,
Â'y là thú tiết đến bồi tình xưa.

Lại thêm phận đẹp duyên ưa,
Tội gì vô vô sớm chưa một mình.

NỮ.— Nghe chàng giải tỏ phân minh,
Càng ngao ngán nỗi duyên tình dở giang.

Tạ lòng quân-tử đã mang,
Tình duyên xin hãy khất chàng kiếp sau.

Kiếp này chẳng trọn cùng nhau,
Vì chưng Tạo-hóa cơ câu đã đoan.

Xe duyên trước đã nhớ nhàng,
Câu-Ô nhớ dịp, cung đàn ngang giây.

Kiên trinh ghi tạc dạ này,
Dẫu rằng xâm xét khó lay lòng vàng.

Hay gì những thói bộc tang,
Ô danh thiên cổ thể gian chê cười.

Hãy xin xét lại chàng ơi,

Thuyền duyên thực-nữ trên đời thiếu chi.

Xin đừng ép uống làm gì,
Để em lỏm dao mọi bề tiết trinh.

Mây lữ thừa thục phân minh,
Bóng chiều đã xế, chào anh em về.

..

Bị gái chê

NAM. — Tình cờ gặp khách má đào.

Thỏa lòng ao ước khát khao những ngày.

Xin nàng hãy đứng lại đây,
Để tôi xin nói lời này cho nghe.

Thầy nàng vừa tuổi kệp kê,
Lại thêm sắc sảo mọi bề đảm đang.

Thanh tao đi đứng dịu dàng,
So bề nhan sắc lại càng thêm tươi.

Khiên cho mê mẩn lòng người,
Khỏi tình mang nặng đứng ngồi không yên.

Muôn rằng đây đây vậy duyên,
Muôn rằng Tần, Tần mà nên Việt, Hồ.

Vả anh buôn bán thời to,
Cửa hàng sản vật gia tư cũng nhiều

Nếu em thuận kết tơ duyên,
Anh về xin kíp liệu chiều mới manh.

May ra vạn sự giai thành
Việc nhà buôn bán thay anh cội nằng.

Cửa hàng giao phó chủ chương
Lo bề tấn tảo liệu đường bán buôn

Nỗi riêng anh đã phân tường

Nên chẳng anh hỏi ý nằng định sao ?

NỮ — Cảm ơn lòng tốt anh-hào,
Mây lời vàng ngọc thấp cao giải bày.

Vì em hèn vụng thơ ngây,
Việc nhà buôn bán xưa nay chưa tường.

Vả chẳng bác mẹ tại đường,
Chỉ mong kén rể thư-hương con giòng.

Cự - thương đại-phú không hồng,
Dù ai tiền chảy bạc giòng mặc ai.

Tuy chẳng cũng bực anh-tải,
Nhưng vì thơ phú nửa bài không thông.

Tuy giàu thiên tứ đỉnh chung,
Bạc tiền phi nghĩa cũng không ra gì.

Bởi anh làm nghề sê-ty,
Cho vay nợ góp lãi thì gấp đôi.
Làm cho cơ cực bao người,
Hỏi anh giữ mãi của người được không ?
Nào nhà cửa với ruộng đồng,
Tích nhả cầm ruộng lấy không của người.
Bên đầu những của giờ ời,
Chỉ trong giây phút đi đời không lâu.
Mây lời giải tỏ trước sau,
Tạ lòng quân-tử bấy lâu đợi chờ.
Xin chàng gánh mặt làm ngo,
Gạn gùng chi lắm càng dơ giáng đời.
Đường xa chợ đã chưa rồi,
Giã chàng nghỉ lại cho tôi ra về.

**Thương nhau không
quản công tìm**

Từ khi giải câu tương phùng
Đêm ngày tơ tưởng tác lòng nhớ thương
Trưởng rằng đẹp phận duyên ương,

Ai ngờ cách biệt chia đường bắc nam.

Lòng anh thăm thiết muôn vắn,
Bâng khuâng nhớ bạn gàu vàng như nung

Thương ai anh chẳng ngại ngùng,
Nhớ ai anh quyết ra công tìm tòi,

Tìm em khắp hết mọi nơi,
Lên rừng xuống bể, rạch, ngòi qua sông.

Vì tình chẳng quản chi công,
Trèo non lặn suối cũng không ngại gì.

Hải-phòng, Cẩm-phá thiêu chi,
Hòn - gai Mông-cái cũng đi tìm rồi.

Hải-dương tìm khắp mọi nơi,
Vân mòng chẳng thấy bóng người vẫn xa.

Bèn sang tỉnh Bắc dò la,
Hỏi thăm căn kẻ từng ga từng người.

Lạ thay chẳng thấy tăm hơi,
Càng thêm bồi rối lòng người lăm thay.

Cô đi lên cả Sơn-tây,
Hòa-bình, Yên-báy, Lao kay, Chợ-bờ,
Đồng-đăng anh cũng thăm dò,
Thái-bình, Nam-định lần mò thiêu đầu.

Cao-bằng, Phú-lạng, sông Cầu,

Trèo non lặn xuôi bấy lâu đi tìm.

Tìm em như thể tìm chim,

Chim bay bẻ bắc anh tìm bẻ đông.

Ngày nay tái ngộ tương phùng,

Hỏi em, em có biết lòng cho anh?

Vì ai lên thác xuống ghềnh,

Vì ai chẳng ngại công trình gian nan...

Mừng nay anh đã gặp nàng,

Câu Ô ta bắc duyên vàng ta chao,

Thuyền - duyên sánh với anh-hào,

Người xưa nghĩa cũ biết bao ân tình.

HẾT

Mấy bài thơ chuyên tụng,
Dối thiệu khách làng chơi,
Ai ai mà xem thấy,
Cũng phải nực cười.

THƠ RẰNG :

Dối thiệu các ngài hiệu Ngọc-Liên,
Họ Từ dòng dõi thuốc gia-truyền.
Hàng Gai (78) bảy tám thành Hà-Nội,
Chuyên chữa bệnh tình chẳng kém tiên.

...

Chuyên chữa bệnh tình chẳng kém tiên
Họ Từ thực quả thuốc gia-truyền
Nặng ra chỉ độ năm ba lọ
Nhẹ uống một ve thấy khỏi liền.

...

Nhẹ uống một ve thấy khỏi liền
Ai ai cũng bảo thực là tiên,
Khỏi rồi nếu muốn còn chơi nữa,
Nên nhớ họ Từ hiện Ngọc-Liên.